

Arrest

**nr. 88 493 van 28 september 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEREYMAEKER, die loco advocaat L. LEKENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 10 januari 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 11 januari 2012 zijn asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 17 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan dezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, W.(...) H(...), bent een 22-jarige soennitische Afghaan van Pashtounse origine. U groeide op in het dorp Ahmadkhel, in het district Khogyani, in de provincie Nangarhar. Uw vader en moeder overleden toen u nog klein was en u werd opgevoed door uw oom en tante. U ging niet naar school en bent bijgevolg analfabeet. U bleef een groot deel van de tijd binnen om klusjes te doen. Daarnaast werkte u ook mee op de gronden van uw oom en neef.

Op een dag nadat u het gebed had beëindigd in de moskee in uw dorp sprak 'mawlawi' (islamitische geestelijke) R(...) mensen in de moskee toe. Hij zei dat iedereen vrijwillig moest deelnemen aan de oorlog tegen de buitenlandse troepen omdat deze een gevaar vormden voor jullie geloof. Uzelf bent naar huis gegaan na het gebed maar uw neef bleef en is nadien nooit meer teruggekeerd. De volgende dag ging u naar de mawlawi en vroeg u hem of hij verantwoordelijk was voor de verdwijning van uw neef. Er ontstond een hevige discussie tussen jullie. Uw tante raadde u aan met haar mee te gaan omdat u niet meer veilig zou zijn vanwege deze onenigheid. Twintig dagen later werd het dode lichaam van uw neef, zwaar toegetakeld, bij de moskee in uw dorp achtergelaten. Uzelf was op dat moment bij uw tante langs moederszijde in Rochankhel. De dag erop kreeg u een dreigbrief van de taliban waarin zij u waarschuwden dat u vermoord zou worden indien u weigerde zich bij hen aan te sluiten. U besloot Afghanistan te verlaten via een smokkelaar die uw neef van moederszijde voor u had geregeld. Ongeveer twee en een halve maand nadat u Afghanistan ontvlucht bent arriveerde u in België waar u op 11 januari asiel aanvraagde.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs), een dreigbrief van de taliban en de enveloppe waarin deze documenten werden opgestuurd.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u bijzonder weinig affiniteit vertoont met de omgeving waarvan u verklaart dat u er uw ganse leven doorbracht.

Dat u kon zeggen welk jaar we nu zijn in de Afghaanse kalender (1391) leek er in eerste instantie op te wijzen dat u vertrouwd was met de Afghaanse kalender (CGVS p.4). Uw beperkte kennis wat betreft de maanden in Afghanistan haalt deze wetenschap echter weer onderuit. U weet wel ongeveer in welke maand u Afghanistan heeft verlaten, maar u kunt het jaar niet noemen (CGVS p.27). U zegt dat we ons op het moment van het interview op het CGVS in de maand saratan bevinden (Afghaanse kalender, juni-juli) terwijl het interview plaatsvond op 1 maart (CGVS p.4). Van iemand die heel zijn leven in Afghanistan gewoond heeft kan verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van de Afghaanse kalender. Temeer dat u op het moment van het interview op het CGVS verklaarde dat u Afghanistan pas vier à vijf maanden eerder verlaten heeft. Dat u op die vier à vijf maanden tijd de toepassing van de kalender die u uw ganse leven gehanteerd heeft zou vergeten zijn is zo onwaarschijnlijk dat het ernstige twijfels doet rijzen over het feit dat u tot vier à vijf maanden geleden in Afghanistan zou gewoond hebben. U blijkt ook niet in staat te zeggen welke Afghaanse kalendermaanden corresponderen met de winter in uw regio (CGVS p.4). Op de vraag in welke maanden de meeste neerslag valt blijft u eveneens het antwoord schuldig (CGVS p.26). Aangezien de oom bij wie u woonde in het bezit was van gronden en vee (CGVS p.13) en u zelf ook meewerkte op die gronden met het schoonmaken van het graan na de oogst (CGVS p.25) is het onwaarschijnlijk dat u zich nooit zou gerealiseerd hebben welke maanden het koudst zijn en in welke maanden de meeste neerslag valt.

Bovendien wijst het CGVS op het feit dat u zegt dat er geen scholen zijn in uw dorp Ahmadkhel (CGVS p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er twee scholen bestaan in Ahmadkhel. Eén ervan, Jehadi High School, telde in 2002 zelfs meer dan 2400 leerlingen en diende als stemlokaal bij de parlementaire verkiezingen in 2010. Het is niet aannemelijk dat u wel weet zou hebben van twee scholen in Kaga, terwijl u daar slechts één keer geweest bent (CGVS p.9), maar de twee scholen in uw eigen dorp niet kent. Zeker gezien het feit dat u zegt in een klein dorp te wonen van 200 à 300 huizen (CGVS pp.5,6) konden deze twee scholen niet onopgemerkt blijven. Ook deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u tot voor kort in Ahmadkhel woonde.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de veiligheidssituatie en een aantal gebeurtenissen in uw regio ontoereikend is. Zo verklaart u zich geen aardbevingen in uw regio te herinneren (CGVS p.27). Nochtans werd uw district Khogyani en het aangrenzende district Sherzad in april 2009 opgeschrikt door twee zware aardbevingen waarbij minstens tweeëntwintig doden vielen en honderden huizen werden vernield. Hierbij vielen ook verschillende slachtoffers in het dorp Mir Gadkhel, dat op twintig kilometer van uw dorp ligt. Indien u, zoals u verklaart, tot oktober 2011 in uw dorp heeft verbleven (DVZ verklaring vraag 35, CGVS p. 27) is het onmogelijk dat u hier niets van gemerkt of gehoord heeft. Dat u hierover niks weet toont aan dat u, in tegenstelling tot wat u beweert, niet in de regio woonachtig was.

Ook over gewone lokale zaken kunt u weinig vertellen. U gevraagd of er één of meerdere moskeeën in uw dorp waren antwoordt u dat er een kleine moskee was waar u ging en dat er ook een grote moskee was. U gevraagd waar die grote moskee lag antwoordt u dat u het niet weet omdat u er nooit ging (CGVS p.14). Dat u, die zelf aangeeft in een klein dorp te wonen, niet in staat bent te zeggen waar de grote moskee in uw dorp zich bevindt is weinig aannemelijk. Zeker gezien het feit dat u toch ook buiten kwam om naar de kleine moskee te gaan en om de gronden te bewerken. Dat u in het geheel niet kunt zeggen waar de grote moskee zich bevindt duidt erop dat u helemaal niet vandaar afkomstig bent. U verder gevraagd naar de mullah van uw dorp antwoordt u Qari Popal, als u vervolgens gevraagd wordt iets meer over deze persoon te vertellen antwoordt u opnieuw negatief (CGVS p.14). Dat u over een in een Afghaanse gemeenschap lokaal gekende figuur als de mollah van het dorp niet in staat bent om er ook maar iets over te vertellen bevestigt nog meer de vaststelling dat u niet van daar bent.

U gevraagd of u personen kent die zich bij de taliban aangesloten hebben antwoordt u dat u ooit geweten heeft van een jongen uit Kunar die zich zou aangesloten hebben (CGVS, p.18, 19). Dat u wel zou gehoord hebben van deze ene jongen uit een andere Afghaanse provincie die zich aansloot bij de taliban maar dat u geen duiding kunt geven bij eventuele personen uit uw omgeving, district of provincie is op zich bizar. Zeker gezien er zelfs in uw dorp, in uw moskee opgeroepen werd om de taliban te vervoegen. Opnieuw toont dit aan dat u geen doorleefde indruk kunt geven van de leefwereld waarin u zich bewoog. U stelt verder dat de Kuchi's regelmatig naar u regio kwamen. Als u gevraagd wordt naar waar de Kuchi's trekken als ze uw regio verlaten kunt u enkel zeggen naar de warme plekken (CGVS, p.28). Dat u zich nooit de vraag gesteld heeft naar welke andere oorden de Kuchi's dan wel trekken gezien het een jaarlijks weerkerend fenomeen betreft komt weinig overtuigend over. Er moet toch ooit wel door iemand vermeld geweest zijn naar welke provincies of districten of regio's de Kuchi's dan wel verder trekken. Uw gebrek aan zulke dagdagelijkse kennis onder streept opnieuw uw gebrek aan affiniteit met de regio vanwaar u beweert afkomstig te zijn.

Hoewel u ervan op de hoogte bent dat er in uw regio geprotesteerd werd door papaverboeren tegen het verdelgen van de oogst door de overheid (CGVS pp.28,29) kan u niets vertellen over incidenten die in deze context plaatsvonden (CGVS p.29). Nochtans zijn er regelmatig hevige clashes tussen de overheidsteams die deze teelt verdelgen enerzijds en de talibanstrijders en papaverboeren anderzijds. Zo waren er in 2008 en 2010 bomexplosies in het districtcentrum Khogyani en een ander dorp in uw district die gericht waren tegen deze teams en waarbij verschillende doden vielen (in 2008 zelfs 18 doden en 31 gewonden). Dat u enerzijds weet dat de boeren de straat opkwamen om te protesteren maar anderzijds geen informatie heeft over deze incidenten is opmerkelijk, zeker gezien het feit dat u soms als landbouwer meewerkte op de gronden van uw oom waardoor deze ontwikkelingen rond de poppy-politiek u toch niet kunnen ontgaan zijn (CGVS p.29). Er kan ook aangestipt worden dat u ook niet op de hoogte bent van de aanval in 2008 van anti-regeringsstrijders op het districtscentrum van Khogyani waarbij verschillende slachtoffers vielen (CGVS p.27). Wanneer u gevraagd wordt een voorbeeld te geven van een aanslag die door de taliban gepleegd werd in uw regio, maakt u melding van een vuurgevecht dat zes jaar geleden plaatsvond tussen de taliban en de overheid in het dorp Khwaja en waarbij een aantal tankers in brand werden gestoken (CGVS p.11). Het CGVS vindt echter nergens informatie terug over dit incident, noch over het dorp waar dit vuurgevecht zou hebben plaatsgevonden. Dat dit incident zich op twintig minuten wandelen van uw dorp zou hebben voorgedaan en dat u alles kon horen (CGVS p.11) is verder zeer opmerkelijk aangezien er nergens rondom uw dorp een dorp terug te vinden is dat Khwaja heet. Ondanks het feit dat dit dorp zich op wandelafstand van uw dorp bevond en u in die richting moest met uw dieren om hen te laten grazen, kan u niet zeggen hoe u van uw dorp naar Khwaja gaat omdat u er zelf niet naartoe geweest bent (CGVS p.12). Dit doet vermoeden dat dit incident niet heeft plaatsgevonden of toch niet op de manier waarop u deze gebeurtenis voorstelt.

Verschillende prominente personen in uw regio waarvan verwacht kan worden dat zij gekend zijn voor de lokale bevolking, zijn voor u onbekend. Wanneer het CGVS u vraagt naar het districtshoofd van Khogyani antwoordt u op dit moment Said Agha (CGVS p.27) terwijl het Mohammad Hassan is die sinds mei 2011 aan het hoofd van het district staat. Het CGVS kan bovendien nergens informatie over ene Said Agha terugvinden die districtshoofd van Khogyani zou zijn geweest. Hier dient ook nog opgemerkt

te worden dat u enerzijds verklaart dat u denkt dat hij ook malik van uw dorp is maar anderzijds niet weet waar hij vandaan komt (CGVS p.27). Indien deze persoon malik van uw dorp is, is het zeer opmerkelijk dat u niet weet vanwaar hij afkomstig is en foutief denkt dat hij het districtshoofd is van Khogyani. U weet over Haji Qadeer te zeggen dat hij het hoofd was van Jalalabad maar kan verder niets over hem vertellen (CGVS p.30). Aangezien Haji Qadeer een zeer belangrijke rol speelt in Nangarhar en tot een van de meest invloedrijke families inoost Afghanistan behoort, is het vreemd dat u niet meer over hem weet te zeggen. Tenslotte weet u niet wie de burgemeester van Jalalabad is, de hoofdstad van de provincie waar u sinds uw geboorte woont (CGVS p.30).

Uw geografische kennis van het gebied waar u altijd zou hebben gewoond is bovendien zeer beperkt. Zo bent u bijvoorbeeld slecht op de hoogte van de dorpen die rondom uw dorp liggen. Hoewel u zelf twee naburige dorpen kan opsommen, namelijk Mirzakhel en Talokhel (CGVS p.7), kent u verschillende andere dorpen rondom uw geboortedorp Ahmadkhel niet, zoals Khermane (3,3 km van Ahmadkhel) en Shorokhel (Shorow Khel - 4,8 km) (CGVS pp.8,11). Het is weinig aannemelijk dat u de namen van deze dorpen nooit zou horen vallen hebben temeer u aangeeft dat u al deze tijd in uw dorp gewoond heeft. U weet verder wel dat Jawara een dorp is maar u kunt er geen andere toelichtingen bij geven, u kunt bijvoorbeeld niet zeggen hoe ver dat ligt van uw dorp omdat u daar nooit bent geweest (Jawahar - 1,3 km) (CGVS p.8). Gezien het feit dat u dit dorp kent omdat uw neef en andere mensen u daarover spraken én dat dit dorp slechts op anderhalve kilometer van uw dorp ligt is het zeer merkwaardig dat u deze afstand niet kan inschatten (CGVS p.8). Overigens is het merkwaardig dat uw neef u wel zou gezegd hebben dat hij naar dat dorp gegaan is maar dat hij er niks meer zou over gezegd hebben (CGVS, p.7,8). Men toch verwachten dat als uw neef u vertelde dat hij daar ging dat hij er dan ook iets over zou vertellen. Dat u bijgevolg geen spontane zaken kunt vertellen over dat vlakbij gelegen dorp en u er enkel de naam van kunt vermelden wijst erop dat u gewoon de naam van het dorp ingestudeerd heeft en toont geenszins aan dat u die kennis op een spontane manier verworven heeft. Bovendien is het ook opmerkelijk dat u verklaart dat Kaga en het districtscentrum Khogyani één en hetzelfde dorp is (CGVS p.11). Informatie waarover het CGVS beschikt toont aan dat het wel degelijk om twee verschillende plaatsen gaat. Gezien Khogyani het centrum is van het gelijknamige district waar u sinds uw geboorte woont kan van u verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Verder noemt u Wazir een apart district terwijl dit een dorp is dat op anderhalve kilometer (Wazir – 1,66 km) van uw dorp, Ahmadkhel ligt (CGVS p.7). Rondom uw district noch in de ganse provincie Nangarhar is er een district met de naam Wazir. Op een ander moment tijdens het gehoor verklaart u dat Wazir een stam, een regio en een dorp is (CGVS p.6). Waziristan is inderdaad een regio doch aan de andere kant van de grens, in Pakistan. U verklaart ook niet te weten hoe ver Wazir van het districtscentrum Khogyani ligt omdat u daar nog nooit geweest bent (CGVS p.6). Deze twee plaatsen zijn echter de belangrijkste centra in uw district (Wazir is het grootste centrum en Khogyani is het districtscentrum, zie informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier) waardoor het vreemd is dat u deze dorpen niet kan situeren. Dat u geen spontane en bevattelijke toelichtingen kunt geven over de gekende plaats Wazir die vlakbij uw dorp gelegen is, is veelzeggend. U gevraagd waar u naar de bazaar ging antwoordt u 'Kaga' om even later zonder nadere toelichting te verklaren dat u daar feitelijk niet geweest bent maar dat uw neef u verteld had over die bazaar (CGVS p.8). Dat u zonder blikken of blozen uw eerdere verklaringen verandert boezemt niet veel vertrouwen in. Als u gevraagd wordt naar de hoofdstad van Nangarhar – de provincie waarvan u beweert te komen – verklaart u dat u nooit naar Nangarhar ging wat vreemd is gezien u in de provincie Nangarhar woont. Even later verklaart u dat u wel in de provincie Nangarhar woont. Als excuus voor de verwarring zegt u dat u niet in het provinciecentrum woont en dat de naam van dit provinciecentrum Nangarhar is (CGVS, p.9). Nochtans is de naam van het provinciecentrum van de provincie Nangarhar Jalalabad en niet Nangarhar. Gezien u weet dat Jalalabad de grootste stad is van Nangarhar lijkt het maar normaal dat u, als inwoner van de provincie, weet dat Jalalabad ook de hoofdstad is van de provincie Nangarhar. Uw onsamenvattende verklaringen hierover tonen aan dat u geen affiniteit heeft met de regio en wijzen erop dat u er niet woont. Tenslotte zegt u dat uw dorp ook wel Khallo genoemd wordt omdat het twee dicht bij elkaar gelegen dorpen zijn (CGVS p.5). Het CGVS vindt echter nergens het dorp Khallo terug in Khogyani en al zeker niet in de omgeving van uw dorp. Evenmin werd een spoor gevonden van het dorp Rochankhel waar uw tante woont en waarvan u zegt dat dit dicht bij uw dorp gelegen is (CGVS p.15). Omwille van bovenstaande vaststellingen kunt u het CGVS niet overtuigen waardoor twijfels rijzen over uw verklaarde afkomst uit het dorp Ahmadkhel. Dat uw oom en neef u verplichtten om thuis te blijven en klusjes op te knappen kan niet verklaren dat u zo weinig weet over andere plaatsen rondom uw dorp. U geeft namelijk aan dat u op de gronden werkte en naar de moskee ging om te bidden (CGVS pp.18,25) waardoor het weinig aannemelijk is dat u in al die jaren niet meer heeft horen vertellen over uw omgeving. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden

verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te onzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De 'taskara' slaagt er niet in uw verklaarde identiteit en herkomst te staven. Immers, de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie geeft aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn (zie SRB Corruptie en valse documenten die werd toegevoegd aan het administratief dossier). De dreigbrief kan uw asielrelaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. De enveloppe waarin deze documenten u werden toegezonden is niet relevant aangezien deze door eender wie en eender waar gepost kan zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker thans in onderhavig verzoekschrift bekend dat hij een periode in Iran is verbleven om aan zijn dienstplicht te ontsnappen. Alvorens hij naar België is gekomen, is verzoeker gedurende een vijftal maanden in Afghanistan verbleven. Omwille van zijn verblijf in Iran zijn bepaalde zaken omtrent zijn regio van afkomst hem ontgaan. Verzoeker wijst er ook op dat hij zich door een gebrek aan slaap en aanhoudende tandpijn niet zo goed kon concentreren tijdens het gehoor.

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift het volgende stuk: "Beleid van het CGVS inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers – regio's subsidiaire bescherming", d.d. 11 oktober 2010.

2.3. De commissaris-generaal weigerde verzoekers asielaanvraag aangezien er gelet op diens gebrekkige kennis over de maanden in Afghanistan, de scholen in zijn dorp, de veiligheidssituatie in zijn regio, bepaalde lokale zaken in zijn regio, prominente personen en geografie er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd verblijf in Afghanistan en bijgevolg tevens aan zijn asielmotieven die hiermee onlosmakelijk verbonden zijn.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.5. De Raad wijst er vooreerst op dat de nood aan bescherming moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats, doch dat het aan de betrokkene is zijn nationaliteit en zijn verblijf in een bepaalde regio aannemelijk te maken. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Daartoe onderzoekt de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land/regio dat/die hij beweert te zijn ontvlucht.

Voorts wijst de Raad op artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waaruit afgeleid dient te worden dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen genomen te worden bij de beoordeling voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade. Derhalve is het noodzakelijk dat verzoeker zijn afkomst aannemelijk maakt zodat kan worden nagegaan of hij nood heeft aan internationale bescherming.

Van een kandidaat vluchteling mag bovendien redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Gelet op bovenstaande bekentenis blijkt dat verzoeker dan ook niet geheel de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek uit Afghanistan in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt echter zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor. Het feit dat verzoeker zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal niets gezegd heeft over zijn beweerd verblijf in Iran, maakt verzoekers ongeloofwaardigheid des te groter. Verzoekers verklaring dat hem werd aangeraden om zijn verblijf in Iran te verzwijgen, doet hieraan geen enkele afbreuk. Bovendien is de Raad van mening dat, zelfs

indien verzoeker een periode – verzoeker zegt trouwens niet hoe lang – in het buitenland zou hebben verbleven, dit geen afdoende uitleg is voor het feit dat hij op meerdere eenvoudige en elementaire kennisvragen over zijn vermeende regio van afkomst niet (correct) kan antwoorden.

2.6. Wat betreft verzoekers gezondheidsproblemen – die hij overigens ook niet specificeert in zijn verzoekschrift – blijkt uit het gehoorverslag aanwezig in het administratief dossier dat er door verzoeker geen specifieke opmerkingen werden gemaakt in verband met medische problemen waardoor hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of dat hij zich bij het door hem aangehaalde verloop van de gebeurtenissen wel eens zou kunnen vergissen. Bij de vraag of verzoeker nog iets aan zijn asielrelaas had toe te voegen, maakte verzoeker geenszins melding van een slecht geheugen en sprak hij enkel over tandpijn (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 30). Verzoeker legt evenmin een medisch attest neer waaruit specifiek zou blijken dat hij aan geheugenstoornissen zou lijden.

2.7. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn gebrekkige kennis omtrent de grote moskee, de mullah, de personen uit zijn omgeving die zich bij de Taliban hebben aangesloten, prominente personen en zelfs over de geografie hoofdzakelijk wijt aan zijn geïsoleerd bestaan dat hem werd opgelegd door zijn oom en diens gezin en hij gelet op zijn afhankelijkheid van deze familie bijgevolg nooit de kans heeft gekregen om desbetreffend enige kennis op te doen. Een dergelijk profiel is bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met verzoekers huidige verklaring, met name een verblijf in Iran om zijn dienstplicht te ontlopen, hetgeen toch een duidelijke mate van zelfstandigheid veronderstelt. Verzoekers verblijf in Iran doet dan ook sterk afbreuk aan zijn geschetste profiel van huisslaaf in het gezin van zijn oom die nauwelijks mocht buitenkomen. Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat verzoeker zeker niet *volledig* geïsoleerd leefde daar hij minstens buiten kwam om naar de kleine moskee te gaan en de gronden te bewerken (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 18, 25). Verzoekers geloofwaardigheid komt eens te meer in het gedrang daar waar de Raad vaststelt dat verzoeker tijdens het gehoor op de vraag wanneer hij geboren is, aangaf dat *zijn moeder* hem vertelde dat hij 22 jaar oud is, om later te verklaren dat zijn beide ouders zijn gestorven toen hij nog een kind was (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 4, 9, 12). Overigens kan zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire vragen in verband met de geografie van zijn beweerde regio van afkomst. Verzoekers opmerking dat hij zich naar alle waarschijnlijkheid in Iran bevond op het moment dat de incidenten naar aanleiding van de verdelging van de papaverteelt en de aanval van anti-regeringsstrijders in 2008 plaatsvonden, is niet alleen speculatief, maar ook een te gemakkelijk *post-factum* argument dat zijn geloofwaardigheid niet kan herstellen.

2.8. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit het district Khogyani, in de provincie Nangarhar, in Afghanistan niet aannemelijk. Aangezien aan verzoekers beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412). De beleidsnota van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die verzoeker aan het verzoekschrift toevoegt, teneinde er op te wijzen dat aan Afghaanse asielzoekers die afkomstig zijn uit de provincie Nangarhar de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend, is dan ook niet dienstig.

2.9. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.10. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. DIGNEF